

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jarmily Kolářové a soudkyň Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Šárky Neuwirthové v právní věci žalobkyně [REDACTED], nar. [REDACTED] bytem [REDACTED], zast. JUDr. Viktorem Pakem, advokátem se sídlem Praha 1, Politických vězňů 21, proti žalovanému **Moravskoslezskému kraji**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, IČ: 70890692, za účasti vedlejšího účastníka **České pojišťovny a.s.**, se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, IČ: 45272956, o náhradu škody, k odvolání vedlejšího účastníka proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 27.9.2013, č.j. 12C 71/2007 – 349, ve spojení s opravným usnesením ze dne 31.10.2013, č.j. 12C 71/2007 – 373,

t a k t o:

- I. Rozsudek okresního soudu se v napadené části, tj. v odstavci II. výroku
- ohledně částky 291.000,- Kč **potvrzuje**,
  - ohledně částky 240.600,- Kč se rozsudek **mění tak**, že v tomto rozsahu se žaloba **zamítá**.

II. Žalovaný a vedlejší účastník **jsou povinni zaplatit** žalobkyni společně a nerozdílně náklady řízení v částce 274.945,25 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejího zástupce.

III. Žalovaný a vedlejší účastník **jsou povinni zaplatit** České republice na účet Okresního soudu v Novém Jičíně společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 15.278,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaný a vedlejší účastník **jsou povinni zaplatit** České republice na účet Okresního soudu v Novém Jičíně společně a nerozdílně na soudním poplatku za žalobu částku 50.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Žalovaný a vedlejší účastník **jsou povinni zaplatit** žalobkyni společně a nerozdílně náklady odvolacího řízení v částce 4.611,30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejího zástupce.

O d ů v o d n ě n í:

Rozsudkem okresního soudu byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 958.980,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), dále byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 531.600,- Kč a zákonný úrok z prodlení z částky 598.980,- Kč od 3.1.2007 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), co do částky 1.856.800,- Kč a specifikovaných úroků z prodlení byla žaloba zamítnuta (výrok III.), žalovaný a vedlejší účastník byli zavázáni zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 248.049,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího zástupce s tím, že plněním jednoho z nich zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost druhého (výrok IV.), žalovanému a vedlejšímu účastníkovi byla uložena povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Novém Jičíně na nákladech řízení částku 15.278,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku s tím, že plněním jednoho z nich zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost druhého (výrok V.) a dále jim byla uložena povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Novém Jičíně na soudním poplatku za žalobu 59.620,- Kč a za odvolání rovněž 59.620,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku s tím, že plněním jednoho z nich zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost druhého (výrok VI.).

Okresní soud vyšel ze zjištění, že žalobkyně byla dne 21.10.2003 přijata k hospitalizaci u právního předchůdce žalovaného a dne 22.10.2003 jí byla

v Nemocnici v Bílovci (což byl právní předchůdce původní žalované Nemocnice s poliklinikou v Novém Jičíně, příspěvkové organizace) provedena operace, kdy mělo dojít k odstranění žlučníku laparoskopickým přístupem. V průběhu operace dne 22.10.2003 došlo k odstranění zhruba 5 cm společného žlučovodu (hepatiku) a k vytvoření komunikace mezi žlučovými cestami a dutinou břišní, umožňující odtok žluči z jater do dutiny břišní. Žádné profesní standardy, jež by chirurgovi ukládaly odstranit při laparoskopické cholecystektomii část společného hepatiku a vytvořit komunikaci mezi žlučovými cestami a dutinou břišní, umožňující odtok žluči z jater do dutiny břišní, neexistují. Popsaná komplikace, k níž došlo v závěru operace, spočívala v selhání lékařského umění. K odstranění části společného hepatiku a k vytvoření uvedené komunikace došlo u právního předchůdce žalovaného omylem. Závažné pooperační komplikace žalobkyně a trvalé následky jsou v příčinné souvislosti s odstraněním části společného hepatiku a k vytvoření komunikace mezi žlučovými cestami a dutinou břišní, umožňující odtok žluči z jater do dutiny břišní. Operační řešení (reoperace) dne 5.11.2003 ve Fakultní nemocnici v Olomouci, bylo velmi obtížné vzhledem k velmi úzkým žlučovým cestám žalobkyně. Na takto úzkých cestách je rekonstrukce velmi obtížná, a to je příčinou následného zužování žlučových cest a nutnosti opakovaného rozšiřování metodami intervenční radiologie a z toho vyplývající trvalé postižení žalobkyně. Na těchto postupech, tedy opakovaných hospitalizacích a léčbě žalobkyně po datu 5.11.2003 by se ničeho nezměnilo, ani pokud by operace byla provedena o 5 dnů dříve. Při operaci dne 5.11.2003 byl žalobkyni mimo jiné vyveden drén přes střevo a stěnu břišní navenek a následně byla opakovaně hospitalizována ve dnech 5.2.2004, 10.2.2004, 19.7.2004, 22.10.2004, 18.1.2005, byla provedena tzv. dilatace žlučových cest a vnitřně zevní drén, který byl žalobkyni vyňat dne 18.4.2005. Žalobkyně byla po celou dobu sledování Fakultní nemocnicí v Olomouci medikována 4 až 6 druhy léků, musela se podrobovat dalším vyšetřením, zejména jaterním testům a ultrazvuku břišní dutiny. Zdravotní komplikace, které utrpěla žalobkyně po operaci u právního předchůdce žalovaného dne 22.10.2003, pak vedly také k tomu, že od 22.7.2005 se začala léčit u psychiatra MUDr. Pavla Hlavinky. Původní diagnostické hodnocení znělo jako porucha přizpůsobení s anxiózně depresivní symptomatologií, kteréžto problémy se v průběhu dalších dvou až čtyř let zvýraznily nárůstem depresivních příznaků do obrazu středně depresivní fáze. Dalším léčením došlo k relativní úpravě stavu, který dovoľoval dostačivost v domácnosti a rodinné sféře, nikoliv však plné profesní zapojení. Žalobkyně pak v důsledku zdravotního stavu byla uznána plně invalidní od 17.6.2005. Rozhodující příčinou invalidity byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, spočívající v psychickém postižení, v obtížné zdravotní a životní situaci, s dyspeptickými potížemi a psychickými potížemi. Žalobkyně je odkázána na trvalou dietní terapii, kontrolu jaterních markerů a monografie břicha. Okresní soud dále zjistil, že základní bodové ohodnocení bolestného bylo znalcem stanoveno na 965 bodů, přičemž znalec zvýšil základní bodové ohodnocení na dvojnásobek, tedy na 1930 bodů, když konstatoval, že toto zvýšení je namístě vzhledem k déle, než rok trvající drenáží žlučových cest stěnou břišní navenek srovnatelnou s kanylací velkých cest jako příklad mimořádně náročného léčení. Ztížení společenského uplatnění v souvislosti s porušením funkce zaživacích orgánů bylo ohodnoceno v základu 550 body a za vážné duševní poruchy 450 body, tedy v základu 1000 body, přičemž znalec shledal důvod pro 50% navýšení, tedy na celkem 1500 bodů z důvodu vzniku kombinovaného somatického a psychického postižení žalobkyně, vedoucímu k jejímu

významnému omezení v oblasti profesní a sociální, včetně invalidizace, a to již ve věku 43 let. Okresní soud dále zjistil, že před předmětnou operací dne 22.10.2003, žalobkyně vedla běžný rodinný a společenský život, byla vdaná, žila v harmonickém manželství, z něhož se narodily dvě děti, které jsou již zletilé. Žalobkyně byla řádně zaměstnána. Průběh operace a následné komplikace byly pro žalobkyni z hlediska subjektivního vnímání přelomovým obdobím v jejím životě. Zdravotní komplikace, které utrpěla, vedly v zásadě k rozpadu jejího manželství a k oddělenému soužití manželů, k trvalým zdravotním problémům spojeným zejména se střevními problémy, hygienou a závažnou depresivní poruchou. Ke změně života a celkovému znehodnocení životních podmínek žalobkyně došlo ve věku 43 let.

Co se týče právního posouzení věci, okresní soud dospěl k závěru, že na straně právního předchůdce žalovaného jsou splněny podmínky pro odpovědnost za škodu jak dle ust. § 420 obč. zákoníku, tak § 421a obč. zákoníku. Okresní soud uvedl, že při poškození zdraví žalobkyně při operaci dne 22.10.2003, došlo ke kombinaci dvou skutečností a okolností, které zakládají odpovědnost žalovaného. První skutečností je, že operace byla provedena technicky nesprávným lékařským zákrokem, který je nutno hodnotit jako porušení právní povinnosti ve smyslu ust. § 420 odst. 1 obč. zákoníku. Nesprávný lékařský zákrok spočíval v odstranění části společného hepatiku a vytvoření komunikace mezi žlučovými cestami a dutinou břišní, umožňující odtok žluči z jater do dutiny břišní. Dále okresní soud uvedl, že v důsledku tohoto technicky nesprávného provedení lékařského zákroku, byla uplatněna typická vlastnost laparoskopické soustavy, ostrost její jedné součásti, a to nůžek, což pak vedlo k odstranění části společného hepatiku a následným komplikacím. Okresní soud konstatoval, že okolností, jež má původ v povaze přístroje, je nejen jeho vada či chybějící vlastnost, kterou by jinak přístroj měl mít, ale především její typické či charakteristické vlastnosti, tedy sama povaha přístroje. Z uvedeného učinil závěr, že je dána odpovědnost žalovaného i podle § 421a obč. zákoníku. Okresní soud uzavřel, že právě v kombinaci s technicky nesprávně provedeným zákrokem a vlastností laparoskopického přístroje, došlo k nevratnému poškození zdraví žalobkyně. Okresní soud na danou věc dále aplikoval ust. § 444 odst. 1, 2 obč. zákoníku a příslušná ustanovení vyhl.č. 440/2001 Sb. Co se týče bolestného, okresní soud učinil závěr, že se jedná o výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, jak má na mysli ust. § 7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb. Při stanovení bolestného okresní soud vycházel ze základního bodového ohodnocení, které podle znalce činilo 965 bodů a po zvýšení na dvojnásobek dle § 6 odst. 1 písm. b) vyhl.č. 440/2001 Sb., představovalo 1930 bodů, což při relaci 120,- Kč za 1 bod, představuje částku 231.600,- Kč. Okresní soud dospěl k závěru, že dle § 7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb. jsou dány důvody pro další navýšení odškodnění žalobkyně nad částku 231.600,- Kč s odůvodněním, že bylo prokázáno, že žalobkyně byla léčena, opakovaně hospitalizována, reoperována, musela se podrobovat bolestivým a nepříjemným lékařským zákrokům od 22.10.2003 do dubna 2005, přičemž více než rok musela žít s tzv. vnitřně zevním drénem, a jak uvedl znalec MUDr. Jiří Svoboda, jednalo se o léčení srovnatelné s případy uvedenými v § 6 odst. 1 písm. b) uvedené vyhlášky, které jsou kvalifikovány jako mimořádně náročný způsob léčení. To vše oproti očekávanému stavu, kdy v zásadě po 14 dnech, počítáno od 22.10.2003, mohla být žalobkyně po relativně běžném laparoskopickém zákroku schopna dosavadního života. K tomu však následně nedošlo a dodnes má

žalobkyně zdravotní omezení. Okresní soud konstatoval, že nelze také přehlédnout, že žalobkyně nepochybně v průběhu tohoto léčení trpěla psychickými útrapami, vyvolanými pooperačními komplikacemi. Okresní soud dovodil, že se jedná o výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, jak má na mysli ust. § 7 odst. 3 vyhlášky č. 440/2001 Sb. a na bolestném přiznal žalobkyni další navýšení představující částku 231.600,- Kč, což je další dvojnásobné zvýšení základního bodového ohodnocení, zvýšené na dvojnásobek. Okresní soud uvedl, že se žalobkyni celkem dostává na bolestném čtyřnásobek základního bodového ohodnocení, čemuž odpovídá částka 463.200,- Kč spolu s uznaným bolestným žalovaným ve výši 231.600,- Kč (viz odstavec I. výroku). V odstavci II. výroku proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni na bolestném další částku 231.600,- Kč.

Co se týče ztížení společenského uplatnění, okresní soud vyšel ze závěrů znaleckého posudku znalce MUDr. Jiřího Svobody, který stanovil základní ohodnocení ztížení společenského uplatnění ve výši 1000 bodů, přičemž byly zohledněny somatické problémy ve výši 550 bodů a psychické problémy 450 bodů. Okresní soud zohlednil, že znalec bodové ohodnocení navýšil o 50% vzhledem k tomu, že škoda na zdraví vedla k zvlášť těžkým následkům, které žalobkyni podstatně omezují nebo významně mění její uplatnění v životě. Zdůraznil, že k poškození zdraví žalobkyně došlo ve věku 43 let, žalobkyně se v důsledku škody na zdraví stala plně invalidní, dosud má somatické a psychické problémy, které vedly také k rozpadu jejího rodinného života, po dlouhou dobu k vyřazení z produktivního pracovního života, k omezením ve společenském a kulturním životě. Znalcem stanovené bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění na 1000 bodů, zvýšené o 50%, činí celkem 1500 bodů a při hodnotě bodu 120,- Kč představuje částku 180.000,- Kč. Okresní soud konstatoval, že žalovaný uznal z titulu ztížení společenského uplatnění nárok žalobkyně co do částky 540.000,- Kč. Okresní soud dovodil, že je namístě další zvýšení odškodnění za ztížení společenského uplatnění o 2,5 násobek základního bodového ohodnocení, počítáno z částky 120.000,- Kč, což představuje částku 300.000,- Kč, která je dle jeho názoru přiměřená zjištěným ztížením společenského uplatnění. V odstavci II. výroku proto na tento nárok uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni ještě částku 300.000,- Kč s tím, že žalobkyni se tak dostává celkem 7násobné zvýšení základního bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění, čili částka 840.000,- Kč (540.000,- Kč, kterou žalovaný uznal – viz odstavec I. výroku a 300.000,- Kč jako další navýšení – viz odstavec II. výroku rozsudku okresního soudu). O úrocích z prodlení okresní soud rozhodl podle § 517 obč. zákoníku a § 1 Nařízení vlády č. 142/1996 Sb.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání žalobkyně a vedlejší účastník.

Vedlejší účastník navrhl, aby v odstavci II. výroku byl rozsudek okresního soudu změněn tak, že se žaloba na zaplacení částky 531.600,- Kč zamítá. Vedlejší účastník nesouhlasil s právním závěrem okresního soudu, že jsou zde důvody mimořádného zřetele hodné pro přiznání dalšího mimořádného zvýšení bodového ohodnocení bolestného ve výši 2násobku základního bodového ohodnocení, což ve finančním vyjádření představuje 231.600,- Kč. Uvedl, že s ohledem na komplikace, opakované operační výkony a bolestivý způsob léčby, je podle jeho názoru

přiměřené a vystihující zvýšení odškodnění bolesti o 100%, které vedlejší účastník již provedl. Co se týče ztížení společenského uplatnění, pak podle ustálené judikatury dovolacího soudu, je výrazné zvýšení náhrady za ztížení společenského uplatnění vyhrazeno především těm případům, kdy pro následek úrazu, resp. škody na zdraví, je poškozený téměř vyřazen ze života, a kdy jeho předpoklady k uplatnění ve společnosti jsou téměř nebo zcela ztraceny, není schopen se sám obsloužit. Dle názoru vedlejšího účastníka vzniklým následkům, kdy žalobkyně není vyřazena z pracovního života, výrazně omezena v kulturním a společenském zapojení i v rodinném životě a v důsledku utrpěné škody na zdraví se nesnížil její intelekt, gnostické ani komunikační schopnosti, je schopna zapojovat se do života, není z něho vyloučena a nejsou ani výrazně omezeny ani zcela ztraceny její možnosti provozovat rekreační, kulturní či sportovní aktivity, domácí práce apod., je víc než přiměřené odškodnění ztížení společenského uplatnění ve výši 4,5 násobku základního bodového ohodnocení. Přiznání 7násobku je vysoce nadhodnocené, nedůvodné a nepřiměřené. Závěry okresního soudu tak nejsou v souladu s konstantní judikaturou.

Žalobkyně odvoláním napadla odstavec IV. výroku o nákladech řízení. Namítala, že okresní soud bez jakéhokoliv odůvodnění jí nepřiznal náhradu nákladů za celou řadu dalších úkonů právní služby, které v odvolání specifikovala. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu v odstavci IV. výroku z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti zrušil, příp. jej změnil a přiznal jí na nákladech řízení náhradu nákladů i za úkony právní služby specifikované v odvolání. Žalobkyně současně poznamenala, že jednání dne 17.10.2012 započalo ve 12.00 hodin a skončilo ve 14.30 hodin, čemuž odpovídá odměna za 2 úkony právní služby.

Žalobkyně v písemném vyjádření k odvolání navrhla potvrzení rozsudku okresního soudu v napadené části. Žalobkyně uvedla, že její požadavek na přiznání odškodnění ve výši 2násobku bolestného dle znaleckého posudku, se jeví jako zcela adekvátní s ohledem na více než rok a půl trvající bolesti. Za zavádějící považuje argumentaci vedlejšího účastníka o 7násobném zvyšování ztížení společenského uplatnění. Poukázala na to, že vedlejší účastník uznal sice 4,5násobné zvýšení základního ohodnocení znalcem, ale jedná se pouze o 3násobek zvýšeného ohodnocení znalcem podle § 6 odst. 1 písm. a) vyhl.č. 440/2001 Sb. Základní ohodnocení, před navýšením o 50% znalcem, činí 120.000,- Kč. Zvýšené ohodnocení podle § 6 odst. 1 písm. a) uvedené vyhlášky činilo 180.000,- Kč, uznaná částka 540.000,- Kč tak činí pouze 3násobek. Soudem byla uložena žalované povinnost zaplatit žalobkyni odškodnění ztížení společenského uplatnění ve výši 840.000,- Kč, což je sice 7násobek základního ohodnocení před navýšením o 50% znalcem, jak uvádí vedlejší účastník, ale pouze 4,6násobek zvýšeného ohodnocení o 50%. Právě z tohoto zvýšeného ohodnocení je nutno při stanovování násobku odškodnění soudem dle § 7 odst. 3 vyhlášky vycházet. Argumentace vedlejšího účastníka o 7násobném zvyšování, je tak zavádějící a zkreslující. Skutečné 4,6násobné zvýšení odškodnění ztížení společenského uplatnění je tak v tomto případě adekvátní a zcela v souladu s ustálenou rozhodovací praxí soudů. Žalobkyně odkázala na konkrétní rozhodnutí odvolacích soudů a Nejvyššího soudu ČR v obdobných věcech.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal rozsudek okresního soudu ve spojení s opravným usnesením podle § 212 věty první o.s.ř. v napadené části, tj. v odstavci II. výroku ohledně částky 531.600,- Kč a dále v odstavcích IV., V. a VI. výroku, postupoval podle § 212a odst. 1, 3 a 5 o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání vedlejšího účastníka a žalobkyně jsou částečně důvodná.

Ve svém rozhodnutí odvolací soud vycházel ze správných skutkových zjištění, učiněných okresním soudem, v podrobnostech na ně odkazuje, a pro účely odvolacího řízení je přijímá.

S ohledem na přechodná ustanovení k zák.č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, odvolací soud na danou věc shodně jako okresní soud aplikoval občanský zákoník – zák.č. 40/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Co se týče právních závěrů okresního soudu ohledně samotného základu žalobou uplatněných nároků žalobkyně, pak za situace, kdy v řízení bylo prokázáno, že příčinou škody na zdraví žalobkyně byl nesprávný postup právního předchůdce žalovaného při operaci žalobkyně dne 22.10.2003, kdy došlo k odstranění zhruba 5cm společného žlučovodu (hepatiku) a k vytvoření komunikace mezi žlučovými cestami a dutinou břišní, umožňující odtok žluči z jater do dutiny břišní, což pak mělo za následek poškození zdraví žalobkyně s nutností opakovaného rozšiřování žlučových cest metodami intervenční radiologie, z čehož plyne, že ke škodě na zdraví došlo následkem pochybení v postupu operátora, je nutno dospět k závěru, že toto pochybení operátora naplňuje znak protiprávnosti (jednalo se o chybný zákrok) a je tak dána odpovědnost žalovaného za škodu podle § 420 odst. 1 obč. zákoníku, jejímž předpokladem je porušení právní povinnosti, dále vznik škody, příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním škůdce a vznikem škody a prezumované zavinění. Jinými slovy řešeno, právě chybný způsob provedení lékařského zákroku právním předchůdcem žalovaného byl vyvolávajícím činitelem poškození zdraví žalobkyně. Právní názor okresního soudu, že se jedná i o odpovědnost podle § 421a obč. zákoníku, tedy že škoda na zdraví byla žalobkyni způsobena i okolnostmi, které mají původ v povaze použitého přístroje, konkrétně ostrostí jedné ze součástí laparoskopické soustavy, a to nůžek, není dle názoru odvolacího soudu správný, neboť za škodu, způsobenou provozní činností, nelze považovat škodu na zdraví způsobenou následkem pochybení při lékařském zákroku.

Co se týče závěru okresního soudu ohledně odškodnění bolestného, okresní soud správně na danou věc aplikoval ust. § 444 odst. 1 obč. zákoníku a dále vyhl.č. 440/2001 Sb., konkrétně ust. § 6 odst. 1 písm. b) cit. vyhlášky a § 7 odst. 3 téže vyhlášky. Okresní soud ve svých úvahách o konečné výši bolestného vycházel jednak ze znaleckého posudku znalce MUDr. Jiřího Svobody, který určil základní bodové hodnocení, k němuž dospěl s využitím možnosti jeho zvýšení podle § 6 odst. 1 písm. b) vyhl.č. 440/2001 Sb. na 2násobek, t.j. na 1930 bodů (základ byl stanoven na 965 bodů), čemuž při hodnotě 1 bodu 120,- Kč odpovídá částka 231.600,- Kč. Tento nárok žalobkyně žalovaný uznal a byl žalobkyni přisouzen v odstavci I. výroku rozsudku okresního soudu, který odvoláním napaden nebyl. Odvolací soud sdílí názor okresního soudu, že s ohledem na náročnost způsobu léčení žalobkyně, její tělesné a duševní strádání je namíste ještě vyšší odškodnění ve smyslu § 7 odst. 3

cit. vyhlášky. Ve shodě s ním má i odvolací soud za to, že se jedná o zvlášť výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, a to s ohledem na prožité útrapy žalobkyně. Těmto okolnostem odpovídá zvýšení základního bodového ohodnocení, stanoveného v rozsahu 1930 bodů (po zvýšení na 2násobek dle § 6 odst. 1 písm. b) cit. vyhlášky) na 2násobek, což představuje částku 231.600,- Kč. Žalobkyni se tak na bolestném dostává s přisouzenou částkou v odstavci I. výroku rozsudku okresního soudu částka 463.200,- Kč.

Odlišný názor zastává odvolací soud ohledně posouzení nároku na náhradu za ztížení společenského uplatnění. Dle názoru odvolacího soudu jednak je nutno vyjít z toho, že odškodnění ztížení společenského uplatnění již v základní výměře podle sazeb bodového ohodnocení dle vyhl.č. 440/2001 Sb. představuje náhradu za prokazatelně nepříznivé důsledky v osobním životě poškozeného při uspokojování jeho životních a společenských potřeb, včetně výkonu dosavadního povolání, možnosti uplatnit se v životě rodinném, kulturním, sportovním, a to i s ohledem na věk poškozeného. Předpokladem přiměřeného zvýšení základní výměry dle § 7 odst. 3 vyhl.č. 440/2001 Sb. je existence takových skutečností, které umožňují závěr, že omezení poškozeného nelze vyjádřit jen základním odškodněním. Výše náhrady je založena na srovnání způsobu života poškozeného a jeho aktivit v době před poškozením a poté. Okresní soud postupoval správně, když zvážil míru omezení žalobkyně, vzniklých škodnou událostí, přihlédl k charakteru těchto následků a k tomu, v jakém rozsahu je žalobkyně omezena ve svých aktivitách a způsobu života oproti stavu před poškozením zdraví. Pokud ovšem dospěl k závěru, že žalobkyni náleží 7násobek základního bodového ohodnocení, má odvolací soud za to, že vybočil z mezí přiměřenosti, a to i ve srovnání s jinými obdobnými případy. K poškození zdraví došlo u žalobkyně ve věku 43, kdy již měla rodinu a její děti byly prakticky dospělé. Je nutno zohlednit, že žalobkyně není zcela omezena při sebe obslužných úkonech, není zcela vyloučena ze společenských a adekvátních sportovních aktivit, jak je vykonávala před poškozením zdraví. Na druhou stranu je ovšem nutno zohlednit, že se v produktivním věku stala plně invalidní, dosud má somatické a výrazné psychické problémy, které vedly také k rozpadu partnerského vztahu. Při srovnání způsobu života žalobkyně před poškozením zdraví s kvalitou jejích současných možností a schopností, jež jsou omezeny, shledal odvolací soud přiměřeným zvýšení základní náhrady za ztížení společenského uplatnění na 5násobek, čemuž odpovídá částka 600.000,- Kč. Základní bodové ohodnocení bylo znalcem stanoveno na 1000 bodů, což při hodnotě 120,- Kč za 1 bod, představuje částku 120.000,- Kč. Pětinásobek této částky činí 600.000,- Kč a vzhledem k uznání nároku žalovaným co do částky 540.000,- Kč (pravomocně již přisouzeno v odstavci I. výroku), náleží žalobkyni na tento nárok (jemuž okresní soud napadeným odstavcem II. výroku vyhověl co do částky 300.000,- Kč) dalších 60.000,- Kč.

Odvolací soud proto s ohledem na shora uvedené závěry rozsudek okresního soudu v napadené části, tj. v odstavci II. výroku, ohledně částky 291.000,- Kč potvrdil (součet částky 231.000,- Kč + 60.000,- Kč) a ohledně částky 240.600,- Kč rozsudek okresního soudu podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil tak, že v tomto rozsahu žalobu zamítl.

Podle § 224 odst. 2 o.s.ř. odvolací soud nově rozhodl o nákladech řízení před soudem I. stupně. Shodně jako okresní soud aplikoval i odvolací soud ust. § 142 odst. 3 o.s.ř., neboť kromě nároku na náhradu za ztrátu na výděleku po dobu pracovní neschopnosti a po jejím skončení, kterýžto byl přisouzen žalobkyni zcela, rozhodnutí o výši plnění ve vztahu k nárokům na bolestné a ztížení společenského uplatnění záviselo na znaleckém posudku a úvaze soudu, a proto i za situace, kdy žalobkyně nebyla plně úspěšná, byla jí přiznána náhrada nákladů účelně vynaložených nákladů řízení v plné výši. Zde odvolací soud poznamenává, že výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky byl žalobkyní napaden odvoláním a toto odvolání nebylo shledáno odvolacím soudem zcela důvodným. Je nutno vyjít z toho, že ne všechny úkony právní služby jsou zároveň úkony, za které je poskytována mimosmluvní odměna podle § 11 advokátního tarifu – vyhl.č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Odvolací soud zastává názor, že účelně vynaložené náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny advokáta dle § 7 vyhl.č. 177/1996 Sb. ve znění do 31.8.2006 za převzetí věci ve výši 9.000,- Kč a 1 režijního paušálu k tomuto úkonu podle § 13 odst. 1 a 3 cit. vyhlášky ve výši 75,- Kč, dále z odměny za 12 úkonů právní služby po 14.300,- Kč dle § 7 vyhl.č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1.9.2006, a to k datu jednotlivých úkonů právní služby, a to za sepsání žaloby, zastoupení u jednání dne 11.2.2009, 11.8.2010, 17.8.2011 (jednání trvalo déle jak 2 hodiny, čili advokátu náleží odměna za 2 úkony právní služby), 12.9.2011, 17.10.2012 (uvedené jednání trvalo rovněž více jak 2 hodiny, čili advokátovi náleží odměna za 2 úkony právní služby), 18.9.2013, za sepsání podání ve věci ze dne 10.6.2011 – vyjádření žalobkyně ke znaleckému posudku, za podání prvního odvolání žalobkyně a za podání ze dne 25.9.2013 – závěrečný návrh, zpracovaný na výzvu soudu v písemné podobě. Odměna za těchto 12 úkonů právní služby po 14.300,- Kč činí 171.600,- Kč. Dále náklady řízení sestávají z odměny advokáta v celkové výši 35.750,- Kč za 5 úkonů ve výši po 7.150,- Kč, a to za účast advokáta u vyhlášení rozsudku dne 27.9.2013, za podání návrhu na vydání usnesení dle § 107 o.s.ř. ze dne 17.3.2008, za podání návrhu na pokračování v řízení ze dne 19.2.2010 a za podání námítky proti znaleckému ústavu ze dne 22.9.2010 – vše dle § 11 odst. 2 písm. a) a písm. f) ve spojení s odstavcem 3 téhož zákonného ustanovení. K nákladům řízení dále náleží 17 režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 vyhl.č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1.9.2006, 21% DPH ve výši 46.520,25 Kč (tj. ze součtu odměn a náhrad v celkové výši 221.525,- Kč) a náklady ve výši 6.900,- Kč, které žalobkyně zaplatila na znaleckém. Co se týče požadavku na zaplacení náhrady cestovních výdajů a s tím spojené náhrady za promeškaný čas, má odvolací soud za to, že se nejedná o účelně vynaložené náklady, neboť ty vznikly proto, že si žalobkyně, jejíž bydliště je v Ostravě, zvolila advokáta z Prahy, tedy z místa vzdáleného několik set kilometrů. Odvolací soud má za to, že k takovému postupu za situace, kdy v obvodu příslušného okresního soudu a krajského soudu sídlí desítky advokátů, které žalobkyně mohla oslovit, nebylo žádného důvodu. Náklady spojené s tím, že si žalobkyně zvolila advokáta z tak vzdáleného místa, nemůže jít k tíži žalovaného a vedlejšího účastníka a žalobkyně si je musí nést ze svého. Požadovala-li žalobkyně dále odměnu za důkazní návrhy ze dne 24.5.2010, rovněž se nejedná o účelně vynaložené náklady, neboť shodný důkazní návrh žalobkyně učinila již u jednání (viz č.l. 59). Nedůvodný byl i požadavek na odměnu za vyjádření žalobkyně k možnosti smíru ze dne 1.9.2008, za přehled fakultních nemocnic potenciálně podjatých ze dne 22.11.2010, neboť i v těchto

případech se nejedná o úkony podřaditelné pod úkony vyjmenované v § 11 vyhl.č. 177/1996 Sb. či jim povahou a účelem nejbližší. Odměna advokátu nenáleží ani za písemné vyjádření žalobkyně k výpovědi zástupce znaleckého ústavu ze dne 25.8.2011. K výpovědi znalce se žalobkyně mohla vyjádřit již u jednání před okresním soudem. Nejedná se tudíž o účelně vynaložené náklady. Odměna nenáleží ani za doplnění odvolání žalobkyně. Jednalo se o doplnění blanketního odvolání a za tento úkon advokátu náleží odměna toliko za 1 úkon, čili za podané odvolání a nikoli za 2 úkony. Advokát nemá nárok ani na odměnu za vyjádření žalobkyně ke způsobu výpočtu ušlého výdělku ze dne 21.12.2012. Fakticky jím totiž byla odstraňována nesprávnost v žalobních tvrzeních, resp. chyby ohledně výpočtu ušlého výdělku. Totéž platí i ohledně požadavku na odměnu za vyjádření žalobkyně k příčinné souvislosti ze dne 12.7.2013. Tvrzení ohledně příčinné souvislosti měla být obsažena již v žalobě a žalobkyně tak fakticky doplňovala svá žalobní tvrzení.

Odvolací soud uložil žalovanému a vedlejšímu účastníkovi povinnost zaplatit náklady za řízení před okresním soudem v celkové výši 274.945,25 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. k rukám zástupce žalobkyně podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Podle § 224 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 148 odst. 1 o.s.ř. odvolací soud podle výsledku řízení, a to s ohledem na procesní neúspěch žalovaného, uložil žalovanému a vedlejšímu účastníkovi povinnost zaplatit společně a nerozdílně státu na účet Okresního soudu v Novém Jičíně na nákladech řízení částku 15.278,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku dle § 160 odst. 1 o.s.ř. Jedná se o náklady znaleckého, které byly hrazeny z rozpočtových prostředků okresního soudu.

Protože žalobkyně byla v řízení osvobozena od placení soudních poplatků dle § 11 odst. 2 písm. d) zák.č. 549/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a jelikož soud jejímu návrhu vyhověl, přešla podle § 2 odst. 3 téhož zákona poplatková povinnost na žalovaného, resp. vedlejšího účastníka na straně žalovaného. O výši soudního poplatku bylo rozhodnuto podle zák.č. 549/1991 Sb. ve znění k datu podání žaloby v této věci, a to z puncta 1.249.980,- Kč. Podle § 6 odst. 1, 7 a položky 1 Sazebníku soudních poplatků činí soudní poplatek 4% z uvedené částky, což po zaokrouhlení podle § 6 odst. 7 uvedeného zákona činí 50.000,- Kč. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř. V odvolacím řízení měla žalobkyně úspěch v rozsahu 57,74% a neúspěch co do 45,26% a náleží jí proto 10% nákladů řízení. Náklady odvolacího řízení sestávají z odměny za 2 úkony právní služby po 10.460,- Kč (z puncta 531.600,- Kč) dle § 7 vyhl.č. 177/1996 Sb. v platném znění, a to za vyjádření k odvolání a zastoupení u jednání před odvolacím soudem dne 4.6.2014, dále z odměny ve výši 1/2 za 3 úkony právní služby podle § 11 odst. 2 písm. b) – podání návrhu na vydání opravného usnesení, dle § 11 odst. 2 písm. c) za podání odvolání proti výroku o nákladech řízení a za podání odvolání proti usnesení o zrušení usnesení o zastavení řízení, to vše ve spojení s § 11 odst. 3 téže vyhlášky. K nákladům řízení dále náleží 5 režijních paušálů po 300,- Kč a 21% DPH ve výši 8.003,- Kč - 21% z částky 38.110,- Kč (2x po 10.460,- Kč = 20.920,- Kč, 3x 5.230,-

Kč = 15.690,- Kč, 5x 300,- Kč = 1.500,- Kč, celkem 38.110,- Kč). Náklady odvolacího řízení činí celkem 46.113,- Kč. 10% z této částky je 4.611,30 Kč. Náklady odvolacího řízení odvolací soud uložil žalovanému a vedlejšímu účastníku zaplatit žalobkyni v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce podle § 149 odst. 1 o.s.ř. Cestovní náhrady a náhrada za promeškaný čas nejsou z důvodu výše uvedených účelně vynaloženými náklady.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **může účastník podat dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR **do dvou měsíců** od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, u Okresního soudu v Novém Jičíně, a to v případech uvedených v ust. § 237 o.s.ř.

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Ostravě dne 4.6.2014

Za správnost vyhotovení:
Eva Gergišáková

JUDr. Jarmila Kolářová v.r.
předsedkyně senátu